

רות א**Ruth I**

(1) In the days when the judges judged, there was a famine in the land. A man from Beit Lechem of Yehuda went to sojourn in the fields of Moav, he, and his wife, and his two sons. (2) And the name of the man was Elimelekh, and the name of his wife was Naomi, and the names of his two sons were Machlon and Kilyon, Ephrathites from Beit Lechem of Yehuda. They came to the fields of Moav and they stayed there. (3) Elimelekh, the husband of Naomi, died; and she was left with her two sons. (4) They married Moabite women; the name of one was Orpah, and the name of the second was Rut. They dwelled there for about ten years. (5) Also the two of them, Machlon and Kilyon, died; and the woman was left, bereft of her two children and husband. (6) She and her daughters-in-law rose to return from the fields of Moav, because she had heard in the fields of Moav that Hashem had remembered His people, to give them bread.

(7) She went out of the place in which she had been, and her two daughters-in-law with her; and they went on the way to return to the land of Yehuda. (8) Naomi said to her two daughters-in-law, "Go; each of you return to her mother's house, and may Hashem do kindness with you as you have done with the dead and with me. (9) May Hashem grant you, that you find rest, each in her husband's house." She kissed them and they raised their voices and wept. (10) They said to her, "No, but we will return with you to your people." (11) Naomi said, "Return, my daughters. Why should you go with me? Have I more sons in my womb that can be husbands to you? (12) Return, my daughters. Go, for I am too old to be with a man. Even if I could say, "I have hope", even if I could be tonight with a man, and even if I bore sons, (13) would you wait for them until they grow up? Would you chain yourselves for them, not to be with a man? Don't, my daughters, for it is very bitter for me, more than for you, for Hashem's hand has gone forth against me." (14) They raised their voices and wept again. Orpah kissed her mother-in-law, but Rut clung to her. (15) She said, "Behold your sister-in-law has returned to her people and her gods. Return after your sister-in-law." (16) Rut said, "Do not press me to leave you, to return from after you, for wherever you go, I will go, and wherever you lodge, I will lodge. Your people are my people and your God is my God. (17) Wherever you die, I will die, and there I will be buried. So shall Hashem do to me and more also, for death shall part me and you." (18) She saw that she was determined to go with her, so she stopped speaking to (convincing) her.

(19) The two of them walked until they came to Beit Lechem. When they came to Beit Lechem, the entire city was in an uproar over them, and they said, "Is this Naomi?" (20) She said to them, "Do not call me Naomi. Call me "Mara" for Shaddai has treated me very bitterly. (21) I went out full, but Hashem has returned me empty. Why should you call me Naomi, for Hashem has testified against me and Shaddai has done me evil." (22) Naomi returned along with Rut the Moabite, her daughter in law, who returned from the fields of Moav; and they came to Beit Lechem at the beginning of the barley harvest.

(א) ויהי בימל שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדני מואב הוא ואשתו ושני בָּנָיו: (ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בָּנָיו מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לַחֵם יְהוּדָה וּבָאוּ שְׂדֵי־מוֹאָב וַיְהִירוּשָׁם: (ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בָּנֶיהָ: (ד) וישאו להם נשים מואביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: (ה) וימותו גם־שניהם מחלוֹן וְכִלְיוֹן ותשארה האשה משני ילדיה ומאישה: (ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כיפקד יקוק את־עמו לתת להם לחם:

(ז) ותצא מרהמקום אשר היתה־שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל־ארץ יהודה: (ח) ותאמר נעמי לשתי כלתיה לִכְנֹה לְכַנֹּה שִׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה גַעַשׁ יִקְוֶה עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעַמְדִי: (ט) יתן יקוק לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק לה ותשאנה קולן ותבִּיננה: (י) ותאמרנה לה כִּיאֲתָד נָשׁוּב לְעַמִּי: (יא) ותאמר נעמי שִׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תִלְכְּנָה עִמִּי הַעוֹד־לִי בָנִים בְּמַעִי וְהָיוּ לָכֶם לְאֻנָּשִׁים: (יב) שִׁבְנָה בְנֹתַי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מֵהַיּוֹת לְאִישׁ כִּי אִמְרַתִּי יִשְׁלִי תִקְוָה גַם הִיִּיתִי הַלְיָלָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדַתִּי בָנִים: (יג) הֲלִהְיוּ תִשְׁבְּרֶנָּה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ חֲלָהּ תַעֲזֹנֶנָּה לְבִלְתִּי הָיִית לְאִישׁ אֶל בְּנֹתַי כִּי־מֵרְלִי מֵאֵד מִכֶּם כִּי־צָאָה בִי יְד־יִקְוֶה: (יד) ותשנה קולן ותבִּיננה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דְּבָקָה בָּהּ: (טו) ותאמר הִנֵּה שָׁבָה וְבִמְתָד אֶל־עַמָּה וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי וְבִמְתָד: (טז) ותאמר רות אֶל־תִּפְגַּעֵנִי־בִי לְעֹזְבָד לְשׁוּב מֵאֲחֵרַי כִּי אֶל־אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תִּלְבִּינִי אֵלָיו עִמָּד עִמִּי וְאֶל־הָדָד אֶלְהִי: (יז) באשר תמותי אמות ושם אֶקְבְּרָה כֹּה יַעֲשֶׂה יְקוֹק לִי וְכֹה יִסִּיף כִּי הַמּוֹת וַיִּפְרִיד בֵּינִי וּבֵינָדָד: (יח) ותרא כימתאמצת היא ללכת אתה ותחזל לדבר אליה:

(יט) ותלכנה שתיהם עד־באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כלהעיר עליהן ותאמרנה הֲזֹאת נַעֲמִי: (כ) ותאמר אליהן אֶל־תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאנִי לִי מְרָא כִּי־הִמַּר שְׂדֵי לִי מֵאֵד: (כא) אֲנִי מִלְאָה הִלְכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי יִקְוֶה לָמָּה תִקְרָאנָה לִי נַעֲמִי וְיִקְוֶה עִנָּה בִּי וְשְׂדֵי הָרַע לִי: (כב) ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

רות ב**Ruth II**

(1) Naomi had a relative of her husband, a mighty man of wealth from the family of Elimelekh; and his name was Boaz. (2) Rut the Moabite said to Naomi, "Please, let me go to the field, and I will glean among the ears of grain behind him in whose eyes I find favor." And she said, "Go, my daughter." (3) She went, and she came and gleaned in the field behind the reapers. By chance, she happened upon the portion of field belonging to Boaz, from the family of Elimelekh. (4) And, behold, Boaz came from Beit Lechem, and he said to the reapers, "May Hashem be with you." And they said to him, "May Hashem bless you." (5) Boaz said to his servant who was set over the reapers in the field, "To whom is this young woman?" (6) The servant who was set over the reapers answered and said, "She is a Moabite young woman who returned with Naomi from the fields of Moav." (7) She said, 'Please, let me glean and gather among the sheaves behind the reapers', and she has stood from the morning until now; sitting in the house only a little." (8) Boaz said to Rut, "Listen, my daughter. Do not go to glean in another field, and do not pass from here. You shall stay here, close to my maidens. (9) Keep your eyes on the field in which they reap, and walk behind them. I am commanding the servants not to touch you. If you are thirsty, go to the vessels, and drink from what the servants have drawn." (10) She fell on her face and bowed to the ground, and she

(א) ונעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: (ב) ותאמר רות המואבית אלנעמי אֲלֶכְהָנָא הַשְׂדֵה וְאֶלְקָטָה בַשָּׂדִים אַחֲרָי אֲשֶׁר אֲמַצְאֵחוּ בְּעֵינָיו וְתִאמְרָה לָהּ לְכִי בָתִּי: (ג) ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: (ד) והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יִקְוֶה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יִקְוֶה: (ה) ויאמר בעז לנערו הנצב עלהקוצרים לְמִי הַנְּעִרָה הַזֹּאת: (ו) וילעו הנער הנצב עלהקוצרים ויאמר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם־נַעֲמִי מִשְׂדֵה מוֹאָב: (ז) ותאמר אלקטהנא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד־לעתה זה שבתה הבית מעט: (ח) ויאמר בעז אל־רות הלוא שמעת בתי אֶל־תִּלְכִּי לְלֶקֶט בַּשְּׂדֵה אַחֲרָי וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נַעֲרֹתַי: (ט) עלניד בשדה אשר יקצרו והלכת אחריהן הלוא צויתי אתהנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אלהכלים ושתיית מאשר ישאבו הנערים: (י)

said to him, "Why have I found favor in your eyes that you acknowledge me, when I am a foreigner?" (11) Boaz answered and said to her, "All that you have done for your mother-in-law after the death of your husband has been fully told to me, that you left your father and mother and the land of your birth and went to a people you do not know from yesterday or the day before. (12) May Hashem repay you for your deeds and may your reward be complete from Hashem, the God of Israel, under whose wings you have come to seek refuge." (13) She said, "May I find favor in your eyes, my master, for you have comforted me and have spoken to the heart of your maidservant, though I am not as one of your maidservants." (14) Boaz said to her at mealtime, "Come here, and eat of the bread, and dip your morsel in vinegar." And she sat beside the reapers, and he handed her some roasted grain, and she ate and was satisfied, and she left over. (15) She rose to glean, and Boaz commanded his servants, saying, "Let her glean among the sheaves as well, and do not refuse her." (16) And also, draw some out for her from the bundles and leave them for her to glean, and do not rebuke her. (17) She gleaned until evening and beat out what she had gleaned, and it was about an ephah of barley. (18) She carried them and came to the city, and her mother-in-law saw what she had gleaned. She brought forth and gave her what she had left over after she was satisfied. (19) Her mother-in-law said to her, "Where did you glean today? And where did you work? May the one who acknowledged you be blessed!" She told her mother-in-law with whom she worked, and she said, "The name of the man with whom I worked today is Boaz." (20) Naomi said to her daughter-in-law, "Blessed is he to Hashem, for he has not abandoned his kindness with the living or the dead." And Naomi said to her, "The man is a relative of ours; he is from our redeemers." (21) Rut the Moabite said, "He also said to me: 'You shall stay close to my servants until they finish all my harvest.'" (22) Naomi said to Rut, her daughter-in-law, "It is good, my daughter, that you go out with his maidens, and that no one harm you in another field." (23) She kept close to Boaz's maidens, gleaning until the end of the barley harvest and the wheat harvest; and she dwelled with her mother-in-law.

Ruth III

(1) Naomi, her mother-in-law, said to her, "Shall I not seek repose for you, so that it will be well with you? (2) Now, is not Boaz our relative, with whose maidens you were? Behold, he is winnowing barley at the threshing floor tonight. (3) Wash, anoint, and put on your garments, and go down to the threshing floor. But do not make yourself known to the man until he finishes eating and drinking. (4) When he lies down, take note of the place where he lies; and you shall come and uncover his feet and lie down. He will tell you what you shall do." (5) She said to her, "All that you say to me, I shall do." (6) She went down to the threshing floor and did all that her mother-in-law commanded her. (7) Boaz ate and drank, and was in good spirits; and he went to lie at the edge of the pile of grain. She came secretly, uncovered his feet, and lay down. (8) In the middle of the night, the man trembled and twisted around, and behold a woman was lying at his feet! (9) He said, "Who are you?" And she said, "I am Rut, your handmaid. May you spread the corner of your garment over your handmaid, for you are a redeemer." (10) He said, "Blessed are you to Hashem, my daughter. This last kindness is better than the first, that you have not gone after the young men, be they poor or rich. (11) Now, my daughter, do not be afraid. All that you say, I shall do for you, for all that pass by the gate of my people know that you are a woman of valor. (12) Now, though it is true that I am a redeemer, there is a redeemer who is closer than I. (13) Stay the night, and in the morning, if he will redeem you, good, let him redeem, but if he does not want to redeem you, as God lives, I will redeem you. Lie down until the morning." (14) She lay at his feet until the morning, and she rose before one could recognize his fellow. He said, "Let it not be known that the woman came to the threshing floor." (15) He said, "Bring the shawl that is upon you, and hold it." She held it, and he measured six measures of barley and placed it upon her. He came to the city. (16) She came to her mother-in-law. She said, "Who are you, my daughter?" She told her all that the man had done for her. (17) She said, "He gave me these six measures of barley, for he said, 'Do not come empty-handed to your mother-in-law.'" (18) She said, "Wait, my daughter, until you know how the matter will fall, for the man will not rest, but will conclude the matter today."

ותפל על־פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני ואנכי נכריה: (יא) ויען בעו ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית אתחמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אלעם אשר לא ידעת תמול שלשום: (יב) ישלם יקוק פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יקוק אלהי ישראל אשר גאת לחסות תחת כנפיו: (יג) ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על־לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: (יד) ויאמר לה בעו בעו לעת האכל גשי הלם ואבלת מרהלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבטה קלי ותאכל ותשבע ותתר: (טו) ותקם ללקט ויצו בעו את נערו לאמר גם ביו העמרים תלקט ולא תכלימוה: (טז) וגם שלתשלו לה מרהצבתי ועזבתם ולקטה ולא תגערהבה: (יז) ותלקט בשדה עדהערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים: (יח) ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתרלה את אשר הותרה משבעה: (יט) ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מפרך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעו: (כ) ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליקוק אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: (כא) ותאמר רות המואביה גם כן אומר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם פלו את כל הקציר אשר לי: (כב) ותאמר נעמי אלרות פלטה טוב בתי כי תצאל עם נערוותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר: (כג) ותדבק בנערות בעו ללקט עד־פלות קציר השערים וקציר החטים ותשב אתחמותה:

רות ג

(א) ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקשך מנוח אשר ייטב לך: (ב) ועתה הלא בעו מדעתנו אשר הית את נערוותיו הנה הוא זכה אתגרן השערים הלילה: (ג) ורחצת וסכת ושמת שמלתך עלך ונגדת הגרן אל תודעי לאיש עד פלתו לאכל ולשתות: (ד) ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין: (ה) ותאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה: (ו) ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה: (ז) ולאכל בעו וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב: (ח) ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו: (ט) ויאמר מי את ויאמר אתה: (י) ויאמר ברוכה את ליקוק בתי היטבת חסדך האחרון מרהראשון לבלתי לכת אחרל הבחורים אסדל ואם עשיר: (יא) ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל־שער עמי כי אשת חיל את: (יב) ועתה כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: (יג) ליניו הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב וגאל ואם לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אנכי חייקוק שכבי עד הבקר: (יד) ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את דעהו ויאמר אלנידע כיבאה האשה הגרן: (טו) ויאמר הבי המספחת אשר עלך ואחזיבה ותאחו בה וימד ששעלרים וישת עליה ויבא העיר: (טז) ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: (יז) ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמותך: (יח) ותאמר שבי בתי עד אשר תדלעו איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:

Ruth IV

(1) Boaz went up to the gate and sat there. And, behold, the redeemer of whom Boaz spoke passed, and he said, "Turn aside; sit here so and so". And he turned aside and sat. (2) He took ten men from the elders of the city, and he said, "Sit here", and they sat. (3) He said to the redeemer, "Naomi, who returned from the fields of Moav, sold the portion of field that belongs to our brother, to Elimelech. (4) I thought I would inform you of it, saying, 'Buy it before those sitting here and before the leaders of my nation.' If you will redeem it, redeem it, and if he will not redeem it, tell me, that I may know, for there is none besides you to redeem it, and I come after you." He said, "I will redeem it". (5) Boaz said, "On the day you buy the field from Naomi and from Rut the Moabite, you have bought the wife of the dead, to establish the name of the deceased on his inheritance. (6) The redeemer said, "I will not be able to redeem, lest I destroy my inheritance. You take my redemption rights for yourself, for I will not be able to redeem it." (7) This was the custom in earlier times in Israel regarding the redemption and the exchange: to establish any matter, one would take off his shoe and give it to the other; and this was the manner of ratification in Israel. (8) The redeemer said to Boaz, "Buy it for yourself", and he took off his shoe. (9) Boaz said to the elders and all of the people, "You are witnesses today that I have bought all that belonged to Elimelech and all that belonged to Kilyon and Machlon from the hand of Naomi. (10) And also, Rut the Moabite, wife of Machlon, I have bought for myself as a wife, to establish the name of the deceased on his inheritance, so that the name of the deceased shall not be cut off from his brothers and from the gate of his place. You are witnesses today." (11) All the people at the gate and the elders said, "We are witnesses. May Hashem make the woman who is coming into your house like Rachel and like Leah, both of whom built the house of Israel, and may you prosper in Ephrat and may your name be renowned in Beit Lechem. (12) May your house be like the house of Peretz whom Tamar bore to Yehuda, through the offspring that Hashem will give you from this maiden." (13) Boaz took Rut and she became his wife. He came to her, and Hashem granted her conception, and she bore a son. (14) The women said to Naomi, "Blessed is Hashem who did not keep a redeemer from you. May his name be renowned in Israel. (15) May he be for you one who revives life, and to support you in old age, for your daughter-in-law who loves you, who is better to you than seven sons, has born him." (16) And Naomi took the boy and placed him in her bosom, and she became his nurse. (17) The neighbors named him, saying, "A son has been born to Naomi" and they named him Oved; he is the father of Yishai, the father of David. (18) These are the descendants of Peretz: Peretz fathered Chetzron. (19) And Chetzron fathered Ram, and Ram fathered Aminadav. (20) And Aminadav fathered Nachshon, and Nachshon fathered Slamah. (21) And Salmah fathered Boaz. and Boaz fathered Oved. (22) And Oved fathered Yishai. and Yishai fathered David.

רות ד

(א) ובעו עלה השער וישב שם והזה הגאל לבר אשר דבר בעו ויאמר סורה שבהפה פלגי אלמני ויסר וישב: (ב) ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבופה וישבו: (ג) ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: (ד) ואני אמרתי אגלה אונף לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמל אסתגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: (ה) ויאמר בעו ביום קנותך השדה מגד נעמי ומאת רות המואבית אשתהמת קנייתה להקים שםהמת עלנחלתו: (ו) ויאמר הגאל לא אוכל לגאלי פראשחית אתנחלתי גאלך אתה אתגאלתי כי לאאוכל לגאל: (ז) וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועלהתמורה לקים כלדבר שלף איש נעלו ונתנו לרעהו וזאת התעודה בישראל: (ח) ויאמר הגאל לבעו קנהלך וישלף נעלו: (ט) ויאמר בעו לזקנים וכלהעם עדים אתם היום כי קניתי אתכל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מגד נעמי: (י) וגם אתרות המואבית אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שםהמת עלנחלתו ולא יכרת שםהמת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: (יא) ויאמרו כלהעם אשר בשער והזקנים עדים יתן יקח אתהאשה הבאה אלביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם אתבית ישראל ועשהחיל באפרתה וקראשם בבית לחם: (יב) ויהי ביתך כבית פרוץ אשרילדה תמר ליהודה מרהזרע אשר יתן יקח לך מרהנערה הזאת: (יג) ויקח בעו אתרות ויתהילו לאשה ויבא אליה ויתן יקח לה הריון ותלד בן: (יד) ותאמרנה הנשים אלנעמי ברוד יקח אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: (טו) והיה לך למשיב נפש ולכלכל אתשיבתך כי כלתך אשר אהבתך לדתנו אשרהיא טובה לך משבעה בנים: (טז) ויתקח נעמי אתהילד ותשתהו בחיקה ויתהילו לאמנת: (יז) ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילדנו לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אביישי אבי דוד: פ (יח) ואלה תולדות פרוץ פרוץ הוליד אתחצרון: (יט) וחצרון הוליד אתרם ורם הוליד אתעמינדב: (כ) ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד אתשלמה: (כא) ושלמון הוליד אתבעו ובעו הוליד אתעובד: (כב) ועובד הוליד אתישי וישי הוליד אתדוד: